

"Wem der große Wurf gelungen..."

Homoseksualiteit

Inleiding

Dit stuk is een deels een inbreng van mij op het discussieprogramma "Rorate" en van nog twee anderen. Het onderwerp is genitale omgang van personen van hetzelfde geslacht. Het eerlijk streven naar een relatie, liefde, geloofsbeving en andere menselijke levensinvullingen blijven buiten beschouwing; zij worden aanwezig verondersteld. Ook afwijkingen, zinloos gedrag, provocatie, promiscuïteit, prostitutie enz. zijn niet ter zake; die doen zich altijd voor maar hebben niets te maken met de kern van de zaak die hier op tafel ligt. Ook het woord (homo)'huwelijk' is in dit verband beter niet te gebruiken omdat het een verkeerde gedachteassociatie oproept.

Homoseksueel in de betekenis van gelijke sekse, dus ook voor lesbiennes. Homofiel in algemene betekenis, de aanleg, drang, en homoseksueel als het specifiek gaat om seksueel, genitaal gedrag.

Ik ben geen moraaltheoloog, gebruik geen termen of begrippen uit die leer en probeer 'gewoon' vanuit menselijke ervaring te spreken. Ik neem aan dat ook de moraaltheoloog een 'gewone' redenering kan volgen. De trits denken - doen - ervaren is voor mij het uitgangspunt, waarin geloofszicht ook zijn plaats heeft. Theorie is overdachte, gesystematiseerde ervaring, zonder welke de mens geen kennis of inzicht heeft. Mede daarom begin en eindig ik met een situatie zoals die zich in het leven voordoet. Bij theorie blijft het "straks komt er een wijzer die het wegredeneert" bestaan. Leer houdt in dat in de theorie waarden, zingeving, ideaal ter sprake komen, die niet zo zeer verstandelijk zijn, meer uit de menselijke geest voortkomen - of via de menselijke geest. Dan blijft het mogelijk dat de invulling van waarden e.d. (ook) anders kan/moet als nieuwe kennis, inzicht zich aandient.

Ik begin vooraan: bij het recht van de mens. Niet omdat het in het Handvest van de VN staat maar omdat we zo bestaan. Ieder mens heeft het recht op zijn eigenheid en net zo min als ik wil dat anderen zich met mijn recht bemoeien, laat ik me in met het recht van de ander. Als die ander niemand kwaad doet en net als ieder ander normaal mens "nastreeft wat de vrede en de opbouw van onze gemeenschap bevordert", heb ik dan nog iets te zeggen? Bij het christelijk geloof begin ik ook vooraan: bij de schepping. God heeft ook de ander naar Zijn beeld en gelijkenis geschapen; dat is Zijn zaak. En als Hij een bepaald vermogen in die mens legt, wat is dan mijn recht om die mens dat te ontzeggen, ook al is dat anders gericht dan het meest voorkomende en desnoods ook nog minder ideaal?

Sinds enkele generaties is dit onderwerp algemeen; daarvoor werd er nauwelijks over gesproken. De ervaring stelt nu vragen over de maatschappelijke situatie maar ook over de leer van de katholieke kerk, die homoseksueel gedrag afwijst. Ofschoon er een beïnvloeding zal zijn van de een op de ander spreek ik hier alleen over de leer van de kerk. Ik denk uitdrukkelijk de kerk(leiding) zorg en inbreng toe maar mij lijkt dat zij binnen dit besprekingskader geen zorg hoeft te hebben.

De indeling is als volgt:

- 1 Inbreng van een homo
- 2 Het standpunt van de kerk
- 3 Bezwaren
 - 1 tegen gebruikte bijbelteksten
 - 2 tegen natuurwet
- 4 Ervaring tegenover de leer
- 5 Een verslag van een gespreksavond

1 Inbreng van een homo, Marc genaamd.

"Wanneer kom ik een keer mensen tegen die weten waar ze over praten.

Jullie walsen vreselijk over de gevoelens heen. Praten een hoop onzin.

Als homo zijn etc. een keuze is die je kunt volgen of niet dan had ik het wel geweten.

Dan had ik me een hoop leed kunnen besparen.

Geen huilende ouders, niet om de brei heen draaien als mensen vragen waarom je geen vriendin hebt, niet eerst jaren in de kast zitten ten opzichte van je leerlingen omdat je bang bent je gezag en status te verliezen, niet een worsteling van gevoelens van ongeveer 6 of 7 jaar.

Het is zo makkelijk te praten over zaken die je niet treft."

Deze woorden gaan mijns inziens verder dan het onrecht van de discriminatie en betreffen het onrecht van de ontkenning van de persoon, van zijn/haar eigenheid. Als homoseksualiteit gewoon was ('geaccepteerd' is al een verkeerd woord), was er geen of nauwelijks een probleem.

2 Het standpunt van de kerk

De wereld draait door en logisch denkt ook de kerk(leiding) door over dit onderwerp. In 1975 maakt de Congregatie van de geloofsleer in een document "Persona Humana" (8) onderscheid tussen homofilie als gevolg van een 'fout' die te verhelpen is en "some kind of innate instinct or a pathological constitution judged to be incurable", "eine fixierte Eigenart". Niettemin is een genitale handeling ook voor de laatste categorie mensen in geen geval goed te keuren.

De Katechismus van de katholieke kerk 1995 zegt in 2357: "Onder homoseksualiteit verstaat men de betrekkingen tussen mannen of tussen vrouwen die zich seksueel exclusief of overwegend aangetrokken voelen tot personen van hetzelfde geslacht. Homoseksualiteit kent, door de eeuwen heen en binnen de veelheid van culturen, verschillende verschijningsvormen. De psychische oorsprong is moeilijk op te helderen.

Steunend op de heilige Schrift, die deze betrekkingen voorstelt als een ernstige ontaarding¹ heeft de Overlevering steeds verklaard dat 'homoseksuele daden intrinsiek ongeordend zijn'.² Ze zijn in strijd met de natuurwet. Homoseksuele handelingen sluiten de seksualiteit af voor de gave van het leven. Ze komen niet voort uit een ware affectieve en seksuele complementariteit. Daarom kunnen ze in geen geval goedgekeurd worden."

2358 zegt: "Bij een niet gering aantal mannen en vrouwen is de homoseksuele neiging diepgeworteld. Zij kiezen niet zelf hun homoseksuele instelling uit; de homoseksualiteit betekent voor de meesten van hen een beproeving. Men moet deze mensen met respect, begrip en fijngevoeligheid behandelen en - als zij christen zijn - de problemen die zij als gevolg van hun instelling ondervinden, te verenigen met het kruisoffer van de Heer." 2359 zegt: " ... door het gebed en de genade van de sacramenten, kunnen en moeten zij geleidelijk en standvastig, voortgang boeken op de weg van de christelijke volmaaktheid."

3 Bezwaar

3.1 Tegen de geciteerde bijbelteksten

3.1.1 Als reden voeren zowel de Katechismus als Persona Humana Rom. 1, 24 - 27 aan. Ik voeg de bijhorende verzen toe opdat duidelijk wordt waar Paulus het over heeft:

"⁽²³ De majesteit van de onvergankelijke God hebben zij verruild^o voor de afbeelding van de gestalte van een vergankelijk mens, en van vogels en van viervoetig en kruipend gedierte.) ²⁴ Daarom heeft God hen prijsgegeven aan hun onreine begeerten, zodat zij hun eigen lichaam onteren.

²⁵ Zij hebben de goddelijke waarheid verruild voor de leugen, en de schepping geëerd en aanbeden in plaats van de schepper; Hij is gezegend in eeuwigheid! Amen. ²⁶ Daarom heeft God hen prijsgegeven

aan ontterende hartstochten. Hun vrouwen hebben de natuurlijke omgang verruild voor de tegen-natuurlijke. ²⁷ Eveneens hebben de mannen de natuurlijke gemeenschap met vrouwen opgegeven en zijn ze in lust voor elkaar ontbrand: mannen plegen ontucht met mannen. Zo ontvangen zij aan den lijve het verdiende loon voor hun afdwaling.

(²⁸ En omdat zij zich niet verwaardigd hebben God te erkennen, heeft God hen prijsgegeven aan hun nietswaardige gezindheid, zodat zij alles doen wat niet te pas komt. ²⁹ Vervuld zijn zij van allerlei ongerechtigheid, boosheid, hebzucht en slechtheid; vol nijd, bloeddorst, ruzie, bedrog en kwaadaardigheid. Roddelaars zijn het, ³⁰ lasteraars, haters van God, vermetel, verwaand, protserig, vindingrijk in het kwaad, ongehoorzaam aan hun ouders, ³¹ onverstandig, onbestendig, zonder liefde en zonder mededogen. ³² En geheel en al bekend met Gods vonnis, dat wie zulke dingen doet de dood verdient, bedrijven zij deze misdaden niet alleen, maar juichen die ze die ook toe bij hen die ze begaan.)"

Ik zie de relevantie van deze perikoop niet:

- mensen met een aangeboren aanleg verruilen niet.
- ontkennen homo's God als hun Schepper, hoogste Goed?

Draaien we de zaak niet om: die boven bedoelde mensen zijn niet goed omdat ze God verwerpen en zodoende menselijke mogelijkheden misbruiken. Ik durf daaruit niet de conclusie te trekken dat homo's door een genitale daad slecht zijn of hun daad slecht is en dus God verwerpen enz.

- het vervolg van v. 28 geeft duidelijk aan over wat voor een soort mensen Paulus spreekt. Ik zie dus de associatie met gewone mensen zoals homo's niet. Over "fijngevoeligheid" gesproken. Ik vind dit wel een ernstige zaak.

- zelfs als men zich erop wil beroepen dat de Romeinentekst op verschillende wijzen kan worden uitgelegd – mijns inziens laat men dan andere (onderstaande) teksten buiten beschouwing - dan nog is het de vraag of men inzake zo'n belangrijk onderwerp een twijfelachtige uitleg mag hanteren. Voor zover mij bekend was het seksuele gedrag van de Grieken, de hellenistische wereld, nogal pervers opdat men aan de last van kinderen krijgen kon ontkomen en toch kom genieten. In liefdeloosheid.

3.1.2 De Katechismus voert ook de zgn. zondenlijst aan die in 1Kor 6, 10 (en in 1 Tim 1,10) wordt genoemd: ⁹ Weet u niet dat zij die onrecht plegen, geen deel zullen hebben aan het koninkrijk van God? Maak uzelf niets wijs! Hoerenlopers, afgodendienaren, echtbrekers, schandknappen, knapenschenders, ¹⁰ dieven, uitbuiters, dronkaards, lasteraars, oplichters, zij zullen geen deel hebben aan het koninkrijk van God." Op grond waarvan meent de kerk homo's met hen te kunnen vergelijken, te karakteriseren? Nog ernstiger. De Katechismus voert ook Gen 19, 1-29 aan, het verhaal van Sodom en Gomorra, dat vertelt hoe onrecht daar plaats vindt en wat voor een onrecht. Het is tegen de heiligheid van de gastvrijheid, tegen het recht van de veemdeling, en het is misbruik (dus gedwongen) van botte, genitale lust dus zonder dat daar genegenheid of iets dergelijks meedoen. Ezechiël 16,49 zegt bij het kenmerk van de ongerechtigheid van Sodom niets over (homo)seksualiteit. (Dit argument hoeft niet definitief te zijn omdat 'Sodom' daar voor Jeruzalem kan staan maar zou "Sodom" geen associatie oproepen als het om kenmerkend gaat?) Ik onthoud me nu van kwalificatie.

Een bijbeltekst die de Katechismus niet aanhaalt maar toch wordt gebruikt is Lev 18,19-30 (en 20, 13.14) waarin genitaal verkeer tussen mannen een gruwel wordt genoemd en de straf niet mals is. (Vrouwen komen er beter vanaf). Het opvallende is dat die perikoop weer ter sprake komt in Deut 22, 22vv en vooral in de vervloeking van 27, 11vv. Maar dat homogedrag wordt daar niet meer genoemd!

Ik ken geen bijbeltekst die over 'echte' homoseksualiteit spreekt, zoals nu bedoeld; ook Leviticus brengt de aard als zodanig niet ter sprake. Ook geen tekst in een evangelie (na Paulus geschreven). Heb eerder

de indruk dat het toen werd doodgezwegen. Ik zie niet dat een beroep op een tekst mogelijk is, sowieso niet met de kennis van nu. Ons kennis-/denkkader past niet in een kader dat dat niet kent/hanteert.

3.1.3 De tekst van de Katechismus spreekt tweemaal van "betrekkingen" maar als er in die voorbeelden van iets geen sprake is, is dat van 'betrekkingen'; het is juist de a-betrekking, de ontkenning ervan, die daarin ter zake is. Dat is inderdaad "ernstige ontarding".

De Katechismus noemt als oorzaak alleen de psyche terwijl Persona Humana in 1975 ook op zijn minst nog rekening houdt met aangeboren oorzaken. De Katechismus insinueert zo dat homoseksualiteit als een psychisch gegeven te verhelpen is, ook al is die "neiging diepgeworteld". Maar ook Persona Humana zegt: "In the pastoral field, these homosexuals must certainly be treated with understanding and sustained in the hope of overcoming their personal difficulties ...". De uitzending van "Andere tijden" dd. 22 april 2012, "De genezen homo", laat zien hoe onvruchtbaar en teleurstellend, zelfs gevaarlijk die therapieën voor 'innate's zijn. Wie durft het "door het gebed en de genade van de sacramenten, *kunnen en moeten* zij geleidelijk en standvastig, voortgang boeken op de weg van de christelijke volmaaktheid" voor zijn rekening te nemen? Is er dan geen sprake van een (niet onderkende) wens/behoefte die genade als breekijzer hanteert om toch maar de theorie staande te houden? Het gaat tegen de psyche in. Tegen zijn/haar natuur. "Het is zo makkelijk praten over zaken die je niet treffen."

Als we niet uitgaan van de goede bedoeling, blijven we nergens, maar men hoeft waarachtig toch geen groot psycholoog te zijn om ook nog "de problemen die zij als gevolg van hun instelling ondervinden, te verenigen met het kruisoffer van de Heer" (2359) fijngevoelig te fileren.

Het woordje 'behandelen' in 2358 geeft een opstelling weer. Ik zelf vind dat ik niet het recht daartoe heb.

3.2 Tegen natuurwet (zie ook het artikel "Natuurwet" op de site)

3.2.1 Kun je spreken van natuurwet?

Het enige dat je binnen dit onderwerp verstandelijk over natuur en wet kunt zeggen is dat in de natuur de overleving van het individu en de soort voorop staat: eten (en gegeten worden, dat bij de mens kan/moet ophouden) en voortplanting. Dat zij dan natuurlijke 'orde'. Als dat er niet was, bestond (deze) natuur zeer waarschijnlijk niet. Hierbij kun je onontkoombaarheid als (geldig) 'recht' gaan hanteren dat iedereen toekomt, al was het maar als nuttigheidsprincipe om te overleven. Maar op het moment dat aan dat verschijnsel de kwalificatie "ordening", een opzet en/of doel en/of waarde wordt toegekend wordt het verstandelijke, wetenschappelijke element overstegen, losgelaten. Dan is er interpretatie en daar geldt niet meer de bewijskracht van wat mensen 'wet' noemen binnen de/onze natuurkunde (waar de geldigheid van een verschijnsel met verifieerbare en herhaalbare proeven en ervaringen wordt aangetoond). Die natuurkundige geldigheid is niet van toepassing binnen een niet-natuurkundig kader. Dan kan het element van bewijskracht dat in het begrip 'wet' ligt opgesloten niet meer worden gehanteerd. Die interpretatie heeft immers het karakter van theorie. Dan staat keuze, overtuiging, zingeving, levenshouding, ideaal voorop en die is niet bewijsbaar, wel toonbaar. Dan is die aanspraak op onontkoombaarheid, verplichting niet meer geldig. Bovendien, dan moet men op zijn minst aannemelijk maken dat die voortplantingsorde er altijd is geweest als enige 'wet' of dat die on-orde de voortplanting bedreigt. Ik kan het niet.

3.2.2 Is er maar één natuur? En zo ja, is die alles bepalend?

Als men dat grondt op de scheppingsverhalen in de bijbel, moet met aantonen dat die een voldoende antropologie weergeven, terwijl de bijbel zich wat betreft dit onderwerp op voortzetting van de schepping richt. Al of niet vrijwillige niet-schepping is daar niet aan de orde. Als men dat grondt op de gedachte dat uit de/een algemene doelgerichtheid in de natuur Gods bedoeling blijkt, moet men aantonen dat de natuur volmaakt is en dus dwingend is, terwijl homo-verschijnselen ook elders in de natuur voorkomen.

En dan blijft nog een vraag over inzake het beroep op de natuur, als periodieke onthouding is toegestaan. Terwijl dan ook nog de natuur van de vrouw mag worden overruled. Kennelijk gaat de praktijk, het leven zelf, toch iets verder dan de theorie.

Wat dan als de kerk(leiding) aanspraak maakt op de geldigheid van haar leer? Leer, theorie, is gebaseerd op gesystematiseerde en doordachte ervaringen; die zijn primair. Dan ontkomt zij er niet aan dat een andere ervaring, zelfs leer - zo niet gebod -, die van de medemens erkennende liefde, soms tegenover haar leerpunt staat, en die - voeg ik toe - betere papieren heeft dan haar theorie op basis van natuurwet. Beter qua relevantie en qua afkomst. Dan kan zij een afweging maken. Moet ze ook omwille van wat waar is, waarde heeft.

Natuurlijk streven we naar orde zonder welke het leven niet leefbaar gehouden kan worden. Zowel homo als hetero kennen de 'natuur', de orde van het recht, die we nodig hebben voor een goede samenleving. Maar op dit gebied kent de hetero alleen zijn natuur en de homo ook alleen de zijne. Omstandigheden resulteren alleen maar via de aanleg. Kan ik redelijkerwijs van hem/haar verlangen dat zij/hij de kenmerkende expressiemogelijkheid, die hem/haar eigen is, opgeeft om een ideaal dat hij/zij niet kent, niet kan ervaren? Kan ik dus de homo opzadelen met een ideaal van 5 talenten, terwijl het toch gaat om het percentage? Opdat mijn heterostraatje niet in gevaar komt of ik niet uit mijn denkkader hoef te stappen? Als mijn theorie moet kloppen, schiet de schepper dan niet wezenlijk te kort bij die mens? Zonder hatelijkheid vraag ik me echt af of celibatairen wel raad wisten/weten met seksualiteit en een 'meetbaar' nieuw leven als legitimatie gebruik(t)en. Ik vind een doelmatigheid of doelgerichtheid van de geslachtsdaad, i.c. een nieuwe mens 'maken', als legitimatie onkies. "Gemeenschap hebben is eigenlijk een goede daad omdat je O.L. Heer in staat stelt een nieuwe ziel te scheppen". Heb het zelf gehoord. Een generatie voor mij.

Natuurlijk, als men homo en hetero 'sec' naast elkaar legt, heeft hetero een plus omdat zo'n paar vanuit ieders eigenheid hun 'tweeïgheid' vormen waarmee het mee kan doen aan de voortzetting van de schepping, Gods werk. Dat is ook de geloofsbelijdenis van Gen 1-3. Ik ben blij dat ik vanuit mijn eigenheid daaraan deel kan hebben. Maar, als de eigenheid van een persoon die tweeïgheid niet inhoudt maar wel de expressie, de beleving, kent van genegenheid naar een geliefde, is die dan ongeordend? Misbruik is ongeordend. Moet genitale expressie en beleving worden verantwoord (!) door (het nut van) een nieuw leven? Ik vraag me niet meer af of verstandelijkheid een te grote rol speelt en of ervaring corrigeert. Kan het ook niet zijn dat een psychisch mechanisme van 'ik niet dus jij ook niet' niet wordt onderkend? Eros, philia en caritas zijn net zo goed aanwezig, krachtig, zinvol en mooi in de homobetrekking als in de heterobetrekking. Die drie zijn de 'legitimatie' voor seksuele beleving; nieuw leven komt daar desgewenst nog boven op.

Is het laatste vers van Gen 3, 24 niet tekenend? "Daarom verlaat de man zijn vader en zijn moeder ...". Het staat er als een antwoord op de vraag van de mens die zich alleen voelt; "Eindelijk ... !" iemand die intimiteit kent en deelt, bevestiging biedt en mezelf doet kennen. En nog meer. Samen dienstbaar zijn aan de samenleving.

De bewering dat de homoseksuele relatie, het homohuwelijk - ik spreek liever over homoband, homobond of vriendschapsbond - de maatschappij ontwricht, het gezin bedreigt, moet alsnog worden waar gemaakt. Met enige moeite onthoud ik mij van commentaar. Zie onder.

Voor de volledigheid: Ik pleit niet voor recht op adoptie, wijs iedere vorm van donatie af. Het gaat om het kind, dat zichzelf moet kunnen erkennen vanuit vader+moeder.

3.2.3 Is het denken over de natuur

niet een beetje of twee beïnvloed door de Platonische filosofie die vanuit éénheid denkt en zoekt. Ons menselijk verstand denkt alleen maar vanuit eenheid, denkt naar eenheid toe (typisch voor filosofie), het zoekt zinnige ordening. Het leven omvat meer dan gebruik van verstand en mag dus best ervaring honoreren die anders is dan verstandelijke redenering. De doorgaande trits denken-doen-ervaren bestrijkt het leven veel meer. Ervaring is de toets voor de geldigheid/waarde van ons (be)denken. Als homokoppels hun relatie inclusief seksuele expressie ervan ervaren als goed en gekregen, telt dat dan niet? Is die beleving geen gekregen hulpmiddel voor hun relatie? We hebben het niet over misbruik of 'verslaving', en "Victor hosti et suo" geldt ook hier.

Dat wil niet zeggen dat je verstand kunt uitschakelen, zij moet geen alles overheersende rol spelen. Als nu de laatste generaties een andere ervaring signaleren waarover vroeger nooit werd gesproken, kun je dan zomaar vasthouden aan eerdere ideeën en opvattingen? Aan "de Overlevering heeft steeds verklaard ..."? In Kerknieuws.nl staat op 3 april 2012 dat volgens IKON kardinaal C. Schoenborn besloot dat een homo met geregistreerd partnerschap in zijn bisdom deel uit kan maken van een parochiebestuur. Hij zei: "in zo'n geval vraag je 'wat zou Jezus doen?' ". Die hanteerde de sterkere papieren.

Eind 60-er / begin 70-er jaren, toen de discussie over homoseksualiteit openlijk begon te worden, schreef een homo over zijn aard en eindigde met "... voor de rest ben ik een gewone hard werkende jongen". Voor een lezer was dit gezien zijn reactie een eyeopener. Die reactie was voor mij een eyeopener: hoe dacht 'men' over homo's? Ik vraag me af hoe 'de kerk' over hen denkt. Ik zie hen - nu even typisch voor christenen - ook als degenen die Rom 14,19 invullen: "Laten wij dus nastreven wat de vrede en de opbouw van onze gemeenschap bevordert", en geenszins als te vergelijken met de aso's die de bovengenoemde kwalificatie verdienen. "In the pastoral field, these homosexuals must certainly be treated with understanding and sustained in ... their *inability* to fit into society" zegt Persona Humana. Ook eye openend. Onvoorstelbaar.

Kan men natuurlijk zeggen dat men een generatie terug zo dacht. Is er dan ook niet aanleiding om huidige ervaring op dit gebied te honoreren? We weten inmiddels meer over homofilie en psychologie. Moet je dan niet anders denken omwille van wat waar is? Vox populi, vox Dei. Zou het niet?

4 Ervaring tegenover de leer

Ik ken iemand die 23 jaar een vriend had, ze woonden 13 jaar samen in een eigen huis, hadden beiden een interessante baan, ze zijn op tijd voor de wet getrouwd en zijn samen nog 100 jaar geworden. Zijn vriend, 56 jaar, is gestorven. En nu? Hebben zij de natuur geweld aangedaan? Is de natuurlijke orde verstoord? Is de hemel goddank net niet omlaag gevallen? Maar ... zij hebben "Het Rijk niet gediend" en nu brandt de een continu in gezelschap van de Sodomieten en het paulusuitschot en kan de ander weerkeren in de schoot van onze moeder de heilige kerk. ? En zijn zonden bewenen. Bij voorbeeld op het graf? Bij zo'n ontmoeting kun/wil je anders gaan denken - dacht ik. Ik zie Le Penseur al. Vindt u het heel erg als ik nu denk aan het Lied van de wijngaard (Jesaja 5) ? Mijn associatie is: 'mijn vriend had een wijngaard, verzorgde hem maar verloor hem ... '.

Ik had het in het begin over zorg die de kerk(leiding) mijns inziens in dit bestek niet hoeft te hebben. Maar als inbreng zou zij wel het sacrament van de vriendschap kunnen stichten. Als hulpmiddel. 'Genademiddel' zal wel te veel gevraagd zijn. Welke kardinaal durft nu?

5 Een gespreksavond

Coby:

"Dit discussie avondje was heel heel erg leerzaam. Bijna alle aspecten die ik had verwacht kwamen aan de orde. Wat me opviel was voornamelijk dat alle mensen stuk voor stuk in deze groep niet discriminerend of radicaal afwijzend waren ten opzichte van homoseksuele geaardheid. Opvallend omdat wij allemaal bewust voor het 'Katholieke geloof' hebben gekozen, en daarmee ook voor de hiërarchie binnen onze Kerk. Onze de pastoraal werkster leidt dit groepje.

Op enkele punten verschilden wij onderling met zijn allen van mening, maar het mooie was dat de mensen binnen deze groep allemaal de 'mens' voorop zetten en niet oordeelden over de geaardheid van deze persoon. Leuk was nog wel de discussie over mogen homoseksuele stellen trouwen of niet. Op dit punt verschilden wij nog wel van mening, maar dat had te maken hoe je tegen het huwelijk aankijkt. De algemene uitkomst was eigenlijk dat het huwelijk iets was voor heterostellen, maar dat had te maken met het beeld dat het een soort kapstok voor het gezin, met kinderen was. En dus bijvoorbeeld een huwelijkse zegening voor homoseksuele stellen, daar was niemand op tegen. Eerlijk gezegd waren we er allemaal wel over uit dat iets als liefdesovereenkomst (zoals huwelijk voor heterostellen) sowieso voor deze stellen zou moeten bestaan, en daarmee bedoelden wij dus dat de liefde twee mensen voor elkaar toch wel iets door God geschonken was.

Het stukje seksualiteit, daarmee vonden we stuk voor stuk dat je daar met respect en de nodige voorzichtigheid moet omgaan, maar dat het niet zo zeer uitmaakt als je homo, of hetero bent, maar dat een ieder mens zuinig op zijn/haar lichaam moet zijn, en indien je voor elkaar kiest, in voor en tegenspoed, en waarschijnlijk dat het in alle gevallen bij bijvoorbeeld een huwelijk of zegening een ieder er vanuit gaat dat dit voor het leven is. Na enige uitleg, en heel veel bijbelteksten, was het zo dat het allemaal wel in de juiste context en/of tijd moest worden gelezen. Want dat zondige wat naar voren komt, was misschien wel meer gericht op de (oppervlakkige) wisselende contacten, het harde leven, liefdeloos gericht, en dat geldt nog steeds in deze tijd. Nou ja, een hele korte samenvatting van de avond, die heel erg positief was."

P.Goris Epe

april 2012 – Driekoningen 2014 +

www.Overgeloof.info

<http://home.kpn.nl/goris064/natuurwet.pdf>

P.S. "Als men op het niveau van een regering de structuur van het gezin verandert, ontwricht men de gehele maatschappij", becommentarieert Mgr. Anthony Figueiredo, directeur van het Noord-Amerikaanse Pauselijk College in Rome. "De Kerk heeft de verplichting tegen de president te zeggen: 'Nee, u moet het gezin beschermen. U moet de mensen niet die keuzen geven die achteraf kwalijke gevolgen zullen blijken te hebben' ". Volgens 'Rorate RKNieuws.net' 27 maart 2014 n.a.v. het bezoek van president Obama aan paus Franciscus. Keuzen? Bedreigt een homo-bond het gezin of de maatschappij?

In die geest ook Joseph Ratzinger Benedikt XVI in "Gott und die Welt" op pag. 407/8: "Eine Gesellschaft wird in dieser Weise auf Dauer vor große Probleme geraten". Op grond waarvan ?